

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XLII. Quod Commendatarii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani teneatur
ad solutionem jurium Ærarii communis prædicti Hospitalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

XLII.

Confirmatur Constitutio Sixti V., qua, juxta declarationem Pii V. hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad solutionem jurium communis Ararii prædicti Hospitalis teneantur.

Dicta Sixti V. Constitutio hic inserta edita fuit 1585. Maji 1. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat 21. Mar.
cii 1725. An.
1.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus Divina dispositione evecti, ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Militiarum, & Hospitalium quorumcumque ad Omnipotentis Dei gloriam, suæque Ecclesiæ Sanctæ exaltationem, illius vero hostium profligatione pie, provideque institutorum processerunt, quo majoris validitatis munimine subsistant Apostolicæ confirmationis patrocinio, cum id a Nobis petitur constabilius.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanas, Præceptorias, & alia Beneficia, & pensiones Militiæ S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicæ provisione obtinentes ad solutionem jurium communis Ararii Hospitalis dicti Sancti Joannis Hierosolymitani omnino teneri, Receptoresque ejusdem Hospitalis, fructus, redditus, & proventus ejusmodi Præceptoriarum, & Beneficiorum propria auctoritate exigere, ac illorum possessionem apprehendere, ac de illis disponere posse decrevit, & declaravit per suas desuper literas in simili forma Brevis in forma rationi congrua expeditas, tenoris qui sequitur videlicet: Sixtus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Equum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ non fuerunt suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felix re. Pius PP. V. Prædecessor Noster sollicita considerationis indagine perstrutans quantis periculis, quantisque bellorum turbibus tunc agitata fuerat Insula Melevis, menteque recolens quam indefesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites in illa a Christianæ fidei hostibus defendenda se præstitissent. Dignum quin potius debitum reputavit, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suæ munimine roborarentur, verum etiam illa, quæ suam utilitatem, & commodum concernerent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis impostum dubitandi materia tolleretur. Accepto igitur per eundem Prædecessorem, quod licet alias stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, & Conventui concessis expresse cautum fuerat, quod etiam Apostolica auctoritate etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, Commendas, seu alias dispositiones etiam Apostolicas de Præceptoris, seu aliis Beneficiis dicti Hospitalis sibi pro tempore factas pro-

quentes certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata forsan duplicata communi Hospitalis prædicti Thesauri, seu alias persolvere, ac quedam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventibus hujusmodi Præceptoriarum primo, & secundo, ac forsan aliis annis provenientes disponere, seu illos percipere minime possent, sed illi dicto Thesauri, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu Mensæ applicari, pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione fidei adversus Turcas Christiani nominis hostes distribui deberent, ac insuper, Prioratus, Bajulatus, Castellanas, Empostas, Præceptorias, & alia illius Beneficia quæcumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones, ac ordinarias, & extraordinarias impositiones eidem communi Thesauri annis singulis solvere tenerentur, ipsisque Prioratibus, Bajulatus, Castellaniis, Præceptoris, & Beneficiis per obitum, seu resignationem etiam in manibus prædicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad Festum Sanctorum Jacobi, & Philippi de mense Maji, ex tunc immediate sequentis pro mortuario, & vacantibus ab eodem Festo usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptistæ, seu ut præfertur Sanctorum Jacobi, & Philippi de dicto mense respectively eidem Thesauri cederent. Cum tamen sæpe contingeret nonnullorum petentium ambitionem, ita se extendere, ut Sedis Apostolicæ liberalitate non contenti, etiam ea, quæ in magnum dictæ Religionis præjudicium tendere conspiciabant a Sede prædicta extorquerent, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset. Attendens itaque dictus Prædecessor quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus prædicti tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa munienda, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis certa jura, quæ super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulatus, Castellaniis, Præceptoris, & aliis Beneficiis prædictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, consideransque quod postquam piæ me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor Noster, tunc suus, unam Sancti Jacobi in Platea Nursiæ Spoletanæ, & alteram Sanctissimæ Trinitatis Tudertinæ, respectively Diocesis dicti Hospitalis Præceptorias tunc certo modo vacantes tunc dilecto filio Simoni Brombillæ Clerico Bergomen. sub certis modo, & forma commendaverat, & seu de illis per suas literas providerat, dictusque Simon sub eandem, seu aliarum literarum prætextu per quas stabilimentis, usibus, naturis, Privilegiis, & Indultis prædictis per eundem Pium IV. Prædecessorem derogatum esse prætendebat, fructus earundem præceptoriarum, & jura illarum ratione dicto communi Thesauri, ut præfertur debita, solvere, & relaxare recusaverat, & recusabat; eundem Pium IV. Prædecessorem Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum prædictorum sibi pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas declarasse per derogationem hujusmo-

Deinceps vero nonnullis, cum contraria Privilegia a Sede Apostolica extorquissent, prædicti jura eidem Thesauri solve-
vere recusasse.

Quibus de causis primis a Pio IV. prædictis omnibus derogatis, nullum eidem Thesauri præjudicium inferri velle declaratum fuit.

Constitutio prædicta Sixti V.

Jam pridem stabilimentis, seu Privilegiis Apostolicis cautum fuisse referunt, ut Commendas, aliaque Beneficia dicti Hospitalis obtinentes, ejusdem Thesauri certa jura solvere tenerentur.

Tum a Pio V. omnia in prædicti Pii IV. literis contenta approbata fuerunt.

Necnon Motu proprio ab eodem decreto, ac declaratum; ut omnes obtinentes prædictas Commendas, & Beneficia quacumque dicti Hospitalis, iuribus ejusdem communi Thefauro debitis satisfacere deberent.

Atque ab eodem Pio V. ordinationes quædam emanatae pro his omnibus executioni mandatis, cum clausulis amplissimis, derogatoriis, & irritantibus.

di aliquod, vel minimum Thefauro hujusmodi præjudicium afferri noluisse, & alia fecisse, prout in ipsius Pii IV. Prædecessoris literis plenius continetur. Idem Pius V. Prædecessor tam Pii IV. Prædecessoris hujusmodi vestigiis inhærens, quam præmissis de causis motus, omnia, & singula in ejusdem Pii IV. Prædecessoris literis contenta approbans, & confirmans, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjiciens, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenissent in eisdem supplens, necnon quarumcumque litium, etiam inter Venerabiles Fratres Nostros tunc suos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Religionem præfatam pendendum status, & merita, & in qua pendebant instantiam pro expressis haberi volens, motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine sub datum videlicet 12. Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno Secundo decrevit, & declaravit omnes, & singulos Prioratus, Bajularatus, Castellaniæ, Præceptorias, & alia Beneficia hujusmodi, seu illorum membra, & ab illis dependentia obtinentes, & ab illis regressus, accessus, coadjutorias, & alias gratias tam a Sede Apostolica, quam quavis auctoritate concessas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco pensionis annuæ, seu pensiones ipsas super eorundem fructibus, redditibus, & proventibus quavis de causa impositas, & imponendas, percipientes pro rata fructuum, & pensionum eorundem de omnibus, & singulis annatis vacan. Mortuariis, & aliis quibuscumque iuribus per eos dicto communi Thefauro quomodolibet debitis satisfacere, nec quascumque literas statutorum, stabilimentorum, usuum, & privilegiorum, Indultorum etiam quod Præceptoriarum fructus, redditus, & Proventus, & aliorum dicti Hospitalis Beneficiorum pro primo, & secundo annis, vel alias communi Thefauro dicti Hospitalis pro Mortuariis, seu aliis causis applicari essent, & esse censerentur, seu applicari deberent. Diciturque Hospitalis Præceptores, seu Receptores, aut alii pro eis Agentes illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim possessionem Præceptoriarum, & Beneficiorum prædictorum nomine dicti Hospitalis apprehendere, & retinere, ac hujusmodi fructus de facto exigere, & alias de illis certis modo, & forma tunc expressis disponere possent, vel aliis illorum totali infertione, vel cum Decreto, quod pensiones ipsæ a quocumque onere Mortuario, & passagio, vel alias quomodolibet nuncupato quavis etiam Apostolica, seu Magni Magistris dicti Hospitalis pro tempore existentis auctoritate exempti essent, vel titulares Beneficiorum ratam partem ipsos Pensionarios tangentem pro solutione pensionis hujusmodi sibi retinere valerent, & ad solutionem pensionis hujusmodi minime tenerentur, ac alias hujusmodi titulares renunciassent, onusque illam solvendi in se suscepissent, in quibuscumque gratiis, Commendis, provisionibus, regressibus, accessibus, ingressibus, coadjutoriis, cæterisque dispensationibus de Prioratibus, Bajularibus, Castellaniis, Præceptorias, ac aliis Beneficiis hujusmodi quovis modo, etiam apud eandem Sedem vacantibus, necnon fructuum, & pensionum hujusmodi reservationibus per eum etiam motu simili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibusvis eatenus factis, ac in posterum faciendis quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & præminentia existentibus, etiam forsan Cardinalatus honore, & officio fulgentibus per eum quomodolibet ea-

tenus concessis, & imposterum concedendis derogatorias, ac desuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apostolicas etiam quascumque generales, vel speciales etiam derogatorias derogatorias, & efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia Decreta super quacumque verborum expressione in se continentia, personas quibus Prioratus, Bajularatus, Castellaniæ, Præceptorias, seu ab illis dependentia Beneficia prædicta, aut illorum membra collata, seu ad vitam commendata fuerant, seu fructus, redditus, & proventus, aut pensiones annuæ reservatæ, & assignatæ fuerant, aut in quorum favorem de illis dispositum extiterat, vel illæ commendarentur, seu conferrentur, aut fructus, vel pensiones referrentur, & assignarentur, vel alias disponerentur a solutione, & præstatione fructuum, Censuum, passagiorum, annatarum, vacantium, & Mortuariorum, aut aliorum quorumcumque iurium, seu responsionum, aut ordinariorum, vel extraordinariorum impositionum vigore dictorum stabilimentorum, & privilegiorum debitorum in toto, vel in parte eximere, vel liberare, aut alias communi Thefauro Hospitalis hujusmodi, seu illius Juribus in aliquo præjudicasse, nec per illas præjudicatum, seu præjudicium aliquod generatum fuisse, vel esse, vel imposterum fore, sed derogatorias ipsas ad effectum validitatis collationum, commendarum, & aliarum dispositionum hujusmodi dumtaxat processisse, & suffragari debuisse, illaque in quantum communi Thefauro, & illius Juribus in aliquo præjudicassent, aut præjudicarent, a se, & Sede Apostolica per occupationem, & circumventionem præter, & contra voluntatem suam extortas, ac nullius roboris, vel momenti fuisse, & esse, & imposterum fore. Illisque non obstantibus omnes, & singulas hujusmodi derogationes tunc, & pro tempore habentes, & prosequentes etiam a Jurisdictione Magni Magistris, & Conventus prædictorum, & aliorum quorumcumque Judicum Apostolica auctoritate prædicta exempti, ac ei, & Apostolica Sedi immediate subiecti essent ad exhibitionem & relaxationem fructuum, ac pensionum hujusmodi, ut præfertur eidem communi Thefauro faciendam teneri, & adstrictos fore in omnibus, & per omnia perinde ac si provisiones Commendarum, regressus, accessus, coadjutorias, & alias dispositiones, necnon fructuum, & pensionum reservationes non a Sede Apostolica, sed a Magistro, & Conventu prædictis emanassent, & ad id etiam per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli posse, literasque tunc desuper conficiendas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitiis, aut intentionis suæ defectu notari, vel impugnari minus sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & limitationibus similibus, vel dissimilibus gratiarum comprehendi ullatenus posse, sed quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antequam illas emanarent statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque data per Magistrum, & Conventum benefica, toties, quoties opus esset concessas esse censerentur: sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, ac Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri, & interpretari debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contingeret, irritum, & inane decrevit. Et nihilominus pro potiori cautela prædictas, & alias derogatorias clausulas in-

quibus-

quibuscumque literis appositas in quantum communi Theſaurò hujusmodi, quo ad præmiſſa præjudicare videntur, revocavit, caſſavit, irritavit, & annullavit, ac toties quoties conceſſa eſſent quoad Jura vacantia & Mortuaria ratione gratiarum per eum, & quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, tunc ſuos conceſſa, quod ea, quæ ſuum tempus nondum effluerant tantum toties pro nullis, & infectis habere, nullamque proſus in Judicio, vel extra fidem facere, vel effectum fortiri debere, & Conſtitutionem ſuam de non tollendo Jure quaſito adverſus tunc concienſias literas prædictas, locum ſibi vindicare non poſſe, ac illis minime ſuffragari voluit. Non obſtantibus præmiſſis ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſorum Prioratum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clauſulis, & Decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris ea vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogavit, cæteriſque contrariis quibuscumque. Ne autem de cætero, declaratione, revocatione, caſſatione, irritatione, annullatione, voluntate, & derogatione dicti Pii Prædeceſſoris pro eo, quod ſuper illis, ipſius Prædeceſſoris ejus ſuperſerviente obitu, literæ conceſſæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari, ac Magni Magiſtri, Conventus, & Fratres, ſeu milites Hoſpitalis prædicti illarum fruſtrentur effectum; Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod Decretum, declaratio, revocatio, caſſatio, irritatio, annullatio, voluntas, & derogatio dicti Pii V. Prædeceſſoris a dicta die 12. Kal. Aprilis ſuum fortiantur effectum, perinde ac ſi ſuper illis ipſius Prædeceſſoris literæ ſub ejuſdem diei data conceſſæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur. Quodque præſentes literæ ad probandum plene Decretum, declarationem, revocationem, caſſationem, irritationem, annullationem, & derogationem dicti Pii V. Prædeceſſoris ubique ſufficiant, nec ad id probationes alterius adminiculum requiratur. Quo circa venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Toletan., & Epicoſcopo Pariſien., ſive eorum Officialibus, ac dilecto Filio Curie Cauſarum Camere Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæ valere decernentes, ac pro tempore exiſtenti Magno Magiſtro, Conventui, & Fratribus prædictis in præmiſſis efficaciſſimo præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate Noſtra, præmiſſa omnia ab omnibus, quos illa concernunt integre, & inviolabiliter obſervari, illoſque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Non permittentes eos, aut eorum aliquem contra earundem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari; Contradiçtores quoſlibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & penas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita compendoſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit Brachii Secularis auxilio. Non obſtantibus omnibus ſupradictis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die prima Maji 1725. Pontificatus Noſtri Anno Primo. A. Peregrinus. -- Cum autem, ſicut pro parte dilectorum Filiorum Magni Magiſtri, & Fratrum Militum Hoſpitalis prædicti Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio roborari

plurium deſiderent: Nos eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa laicis, ſi quibus quomodolibet innodate exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, præſertim Sixti Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaciſſimas exiſtere, & fore, ſuosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſciënter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præſertim Sixti Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare cæteriſque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Confirmatur Conſtitutio quædam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Eccleſiæ Beneventanæ; & latiùs declaratur.

Laudata Conſtit. edita eſt anno 1459. Septemb. 5. P. 5. Hujus vero Conſt. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. demandatur ſolutio mediæ annatæ beneficiorum providendorum per totam Italiam, & Inſulas adjacentes in favorem fabricæ Eccleſiarum Matricum.

BENEDICTUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex æqui bonique ſupremus Aſſertor inter graviffimas, multiplicesque Apoſtolicæ ſervitutis curas in eam peculiari ſtudio jugiter incumbit, ut Eccleſiarum omnium, præſertim Archiepiſcopali nomine inſignitarum reparaciones fabricæ, & augmentaciones aſſiduis favoribus, & gratis promoveantur; & quæ propterea a Prædeceſſoribus ſuis iisdem de cauſis facta, & decreta dignoſcuntur, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter obſerventur, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliaque ſtatuit, & declarat, prout earundem Eccleſiarum indigentis, commodis, & utilitatibus conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Alias ſiquidem ſel. recor. Pius Papa Secundus Prædeceſſor Noſter per quædam ejus

Confirmatio
relatæ Sixti
Quinti Con-
ſtitutionis.

Clauſula.

XLIII.

Dat. 24. Martii
1725. An. 1.

Exordium.

A Pio II.
deklaratum
fuit omnes
primos

Decernitur
à ſuprad. Sixto.
V. ut Decre-
tum, & de-
claratio ejuſ-
dem Pii V.
hac ſuper re-
ſum in om-
nibus fortia-
tur effectum.

Committitur
quibusdam
exequutio
prædicto-
rum.

Preces Ma-
gni Hoſpi-
talis prædi-
cti pro ho-
rum confir-
matione.